

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 28.10.2009
KOM(2009)589 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES):
Wyzwania i kolejne działania dotyczące komponentu kosmicznego**

{SEC(2009) 1439}
{SEC(2009) 1440}
{SEC(2009) 1441}

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES):
Wyzwania i kolejne działania dotyczące komponentu kosmicznego**

1. WPROWADZENIE

W 2005 r. UE dokonała strategicznego wyboru¹: zdecydowała się stworzyć niezależne europejskie zdolności w zakresie obserwacji Ziemi, które umożliwią świadczenie usług w dziedzinie środowiska i bezpieczeństwa, zwanych Globalnym monitoringiem środowiska i bezpieczeństwa. GMES korzysta w dużym stopniu z istniejących zdolności i jest uzupełniany dodatkowymi komponentami UE. Jest to istotna różnica w stosunku do podejścia przyjętego w przypadku Galileo.

W odniesieniu do komponentu kosmicznego GMES opiera się na licznych misjach naukowych realizowanych poprzez Europejską Agencję Kosmiczną (ESA)² oraz programy krajowych agencji kosmicznych³. Niektóre państwa członkowskie UE stworzyły zdolności operacyjne, z których wiele dotyczy kwestii bezpieczeństwa i obrony⁴. Ponadto za pośrednictwem EUMETSAT realizowany jest proces międzyrządowy w zakresie meteorologii operacyjnej. Poprzez GMES Unia Europejska uzupełnia lukę między tymi dwoma aspektami działań, aby stworzyć europejskie zdolności w zakresie obserwacji w ramach programu misji kosmicznych Sentinel⁵. W najbliższej przyszłości nie przewiduje się nadania GMES wymiaru obronnego.

Do chwili obecnej na rozwój GMES przeznaczono znaczące środki pochodzące zarówno z ESA, jak i z budżetu UE za pośrednictwem 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego (2007-2013). Inwestycje te zapewniają rozwój kosmicznych konstelacji satelitów Sentinel oraz wdrożenie systemów dostępu do danych w kontekście odpowiednich misji krajowych, EUMETSATu i ESA. Istnieją zatem solidne podstawy umożliwiające kontynuację europejskiego programu obserwacji Ziemi po 2013 r., co stanowi warunek wstępny dla stopniowego rozwoju usług GMES, w przypadku których Komisja zapewnia centralizację potrzeb użytkowników.

Jak ogłoszono w komunikacie na temat GMES⁶ z 2008 r., inicjatywa ta składa się z komponentu kosmicznego, in situ oraz usługowego. Niniejszy komunikat skupia się na

¹ COM(2005) 565 z 10.11.2005.

² Włącznie z misjami Earth Explorer, ERS i ENVISAT.

³ Włącznie z francuską misją SARAL (Satellite avec ARGOS + Altika), Venus, Megha Tropiques, Parasol, Demeter i Calipso, niemieckimi misjami EnMap i BIRD oraz belgijską misją VEGETATION.

⁴ Francuskie Pleiades, niemieckie TerraSAR-X i TandemX oraz włoskie COSMOSkymed. Inne krajowe misje to: francuskie serie satelitów SPOT, niemiecki RapidEye, hiszpański SEOSAT oraz prowadzony przez Zjednoczone Królestwo DMC.

⁵ Seria misji Sentinel 6 obejmuje obecnie 7 odrębnych satelitów oraz dwa ładunki na pokładzie przyjmującego statku kosmicznego.

⁶ COM(2008)748 wersja ostateczna z 12.11.2008.

komponencie kosmicznym GMES. Wymieniony komponent decyduje o powodzeniu UE w osiąganiu celów w zakresie unijnego programu obserwacji Ziemi, ponieważ charakter instalacji kosmicznych określa zakres usług, jakie mogą być świadczone, a także znaczącą część ogólnych kosztów systemu.

2. DOTYCHCZASOWE DECYZJE I OSIĄGNIĘCIA

W ujęciu ogólnym faza początkowa tworzenia komponentu kosmicznego GMES przebiega zgodnie z planem, a pierwsze misje Sentinel rozpoczną się w 2012 r. Ponadto od 2008 r. dostępne są już cztery przedoperacyjne usługi GMES:

- usługi w zakresie monitoringu obszarów lądowych;
- usługi w zakresie monitoringu obszarów morskich;
- usługi w zakresie monitoringu składu atmosfery;
- usługi na potrzeby reagowania kryzysowego.

Wkład GMES w usługi związane ze zmianami klimatu i bezpieczeństwem musi zostać jeszcze doprecyzowany.

Usługi GMES wykorzystują obecnie dane pochodzące z europejskich misji badawczych, operacyjnych satelitów meteorologicznych oraz misji przeprowadzanych przez osoby trzecie. Usługi GMES wykazały już swoją przydatność dla UE i wspólnoty międzynarodowej, zwłaszcza w skutecznym i terminowym reagowaniu na katastrofy takie jak: powódzie i trzęsienie ziemi w Azji Południowej oraz pożary lasów w Europie.

Usługi te zostały zaprojektowane i zaplanowane tak, by wykorzystywać dane z misji Sentinel.

Na płaszczyźnie instytucjonalnej Komisja stworzyła w 2008 r. ramy niezbędne do zajęcia się aspektami dotyczącymi struktury, zarządzania i finansowania GMES, włącznie z komponentem kosmicznym⁷. W odpowiedzi na te działania Rada UE ds. Konkurencyjności wezwała Komisję do złożenia sprawozdania w 2009 r. w sprawie postępów dokonanych na drodze osiągnięcia pełnego potencjału operacyjnego GMES, włącznie z finansowaniem ze środków krajowych i europejskich na podstawie koncepcji dzielonego zarządzania⁸. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie GMES⁹, a szósta Rada ds. Przestrzeni Kosmicznej¹⁰ potwierdziła potrzebę UE związaną z opracowaniem strategii budżetowej w ramach określania kolejnych wieloletnich ram finansowych UE.

3. GOTOWOŚĆ DO KOLEJNYCH DZIAŁAŃ

Po rozwoju GMES w fazie przedoperacyjnej na podstawie wspólnych inwestycji UE i ESA, należy podjąć dalsze działania, aby zapewnić, że dotychczasowe nakłady przyniosą korzyści,

⁷ COM(2008) 748 z 12.11.2008.

⁸ Konkluzje Rady UE ds. Konkurencyjności „Towards an EU GMES Programme” (W kierunku unijnego programu GMES) 16267/08 z dnia 2.12.2008.

⁹ COM(2009) 223 z 20.5.2009.

¹⁰ Wytoczne szóstej Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej z 29 maja 2009 r.

a GMES stanie się w pełni operacyjny zgodnie z zasadą efektywności pod względem kosztów.

W perspektywie krótkoterminowej ważne jest, by zagwarantować finansowanie misji zespołów Sentinel 1, 2 i 3A, które będą realizowane jako pierwsze. Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie programu GMES obejmuje przepisy związane z wkładem finansowym. Równie ważne jest uzupełnienie finansowania fazy początkowej (rozwój i realizacja) zespołów Sentinel 1,2, 3B.

Ciągłość przepływu danych Sentinel do użytkowników powinna być zagwarantowana poprzez najbardziej efektywne pod względem kosztów podejście, oferujące najlepszy stosunek korzyści do kosztów. Dlatego też niezbędne będzie zapewnienie operacji i stopniowego zastępowania powracających zespołów w odniesieniu do wszystkich 12 misji Sentinel GMES. Jeżeli pragniemy, by Europa dysponowała najbardziej zaawansowanymi technologiami satelitarnymi, należy unikać, w kontekście programu operacyjnego, częstych modernizacji technologicznych (które zawsze wiążą się z nowymi generacjami satelitów). Wszystkie decyzje muszą zostać podjęte do 2011 r.

Utrzymywanie GMES w pełnej operacyjności przez kolejne dziesięciolecia oznacza kontynuację nakładów badawczych i zagwarantowanie dostępu do danych z innych misji. GMES będzie wykorzystywać dane pochodzące z 40 misji należących do ESA, EUMETSATu oraz niektórych państw członkowskich UE. Systemy dostępu do danych dla operatorów prywatnych oraz za pośrednictwem przedsiębiorstw międzynarodowych są obecnie opracowywane. Mimo, iż okres użytkowania satelitów jest zróżnicowany, misje te są zazwyczaj planowane do około 2020 r. Należy również rozstrzygnąć kwestię, czy państwa członkowskie zamierzają kontynuować takie misje. Mając na uwadze kontynuację i efektywność pod względem kosztów GMES, państwa członkowskie muszą jasno określić swoje plany dotyczące kontynuacji wymienionych misji¹¹.

Według analizy w ramach długoterminowego scenariusza ESA¹², nakłady finansowe wyniosą łącznie około 4 mld EUR w latach 2014-2020. Inwestycje te obejmują szacunkowy koszt roczny wynoszący 430 mln EUR na działania operacyjne oraz 170 mln EUR na B+R. Niezbędna jest także kontynuacja rozmów na temat ewentualnego przedłużenia przewidywanego funkcjonowania GMES po 2020 r. Analiza ta będzie musiała uwzględniać wymogi dotyczące obserwacji i informacji określone przez UE oraz zwiększoną częstotliwość obserwacji kosmicznych na poziomie światowym.

Szósta Rada ds. Przestrzeni Kosmicznej wezwała ESA do konsolidacji analizy przedstawionej w scenariuszu długoterminowym poprzez przeprowadzenie dodatkowych konsultacji do końca 2009 r. z EUMETSATem i państwami członkowskimi posiadającymi infrastrukturę kosmiczną. Potencjalny wkład UE do GMES po 2013 r. zostanie określony na podstawie tego kontekstu programowania oraz będzie podlegał ocenie budżetowej ex-ante w ramach ustalania kolejnych wieloletnich ram finansowych UE. Należy jednak podkreślić, że inwestycje w GMES opierają się na długoterminowych zobowiązaniach, które wiążą się z długoterminowymi wydatkami finansowymi.

¹¹ Opracowanie planów komercjalizacji misji lub sporządzenie planów przemysłowych przewidujących kontynuację komercyjnego rozwoju niektórych misji nie mogą być wiążące z punktu widzenia prawa, ale zawsze będą uwarunkowane rentownością danych modeli biznesowych.

¹² ESA/C(2009)36:

4. WŁASNOŚĆ I POLITYKA DOTYCZĄCA DANYCH

Aby wspierać politykę pełnego i otwartego dostępu do danych, w konsultacji z ESA Komisja zamierza opracować ramy prawne i regulacyjne dla GMES, zgodnie ze swoim wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie programu GMES.

W tym kontekście kwestia własności satelitów Sentinel pozostaje otwarta i musi zostać wyjaśniona. Rada upoważniła Komisję do podjęcia działań w tym kierunku¹³. Zgodnie z porozumieniem KE-ESA w sprawie realizacji komponentu kosmicznego GMES, ESA obecnie zajmuje się satelitami, systemami kosmicznymi oraz innymi elementami wytworzonymi w ramach programu dotyczącego komponentu kosmicznego GMES, włącznie z satelitami Sentinel, oraz sprawuje nad nimi pieczę, do czasu poczynienia dalszych uzgodnień.

Własność nadaje wyłączne prawa i umożliwia kontrolę, która pozwala właścicielowi określić sposób wykorzystania danej infrastruktury kosmicznej. Dlatego też własność jest ściśle powiązana z zarządzaniem. Właściciel infrastruktury powinien także być odpowiedzialny za zarządzanie programem, aby móc podejmować decyzje dotyczące rodzaju infrastruktury, warunków jej wykorzystania oraz powiązanych obowiązków, takich jak konserwacja, odpowiedzialność i zarządzanie aktywami.

Jedną z możliwości jest objęcie własności infrastruktury Sentinel przez Komisję w imieniu UE. Takie rozwiązanie byłoby spójne z podejściem przyjętym dla programów dotyczących zastosowań technologii kosmicznych prowadzonych przez UE, tj. europejskich programów GNSS (EGNOS i Galileo). Jednakże konieczne są dalsze dyskusje z wszystkimi zainteresowanymi stronami, a ostateczna decyzja zostanie podjęta dopiero wtedy, gdy priorytety i środki z nowych wieloletnich ram finansowych (po 2013 r.) zostaną określone.

Jednym z najważniejszych działań związanych z własnością jest realizacja polityki dotyczącej danych mającej na celu zapewnienie możliwie najszerszego i najprostszego dostępu dla użytkowników.

Zgodnie z zasadą pełnego i otwartego dostępu przedstawioną w rozporządzeniu w sprawie GMES, którego dotyczy wniosek, Komisja proponuje następujące zasady odnoszące się do komponentu kosmicznego:

- polityka bezpłatnego i otwartego dostępu do danych dotyczących Sentinel poprzez nieodpłatny system przyznawania pozwoleń i dostępu online, z zastrzeżeniem pewnych kwestii związanych z bezpieczeństwem. Podejście to ma na celu maksymalizację przynoszącego korzyści stosowania danych Sentinel dla możliwie najszerszego zakresu zastosowań oraz zachęca użytkowników końcowych do korzystania z informacji pochodzących z obserwacji Ziemi.
- lepsze warunki dostępu do danych wynegocjowane dla misji nieobjętych kontrolą UE, w zamian za wkład finansowy oraz z zastrzeżeniem efektywności pod względem kosztów. Celem jest wypracowanie partnerskiego podejścia z państwami członkowskimi i innymi krajami prowadzącymi misje.

¹³ Wytyczne szóstej Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej.

5. ZARZĄDZANIE

Komisja zaproponowała, aby utworzyć i utrzymywać europejskie zdolności operacyjne w zakresie obserwacji Ziemi poprzez program prowadzony przez UE. Za pośrednictwem swojego programu dotyczącego kosmicznego komponentu GMES ESA przyczynia się do realizacji fazy rozwoju programu operacyjnego UE.

W związku z powyższym realizacja komponentu kosmicznego GMES będzie zależeć od skutecznego współdziałania następujących głównych podmiotów: Komisji Europejskiej wspomaganą przez państwa członkowskie, ESA jako koordynatora komponentu kosmicznego GMES oraz EUMETSATu. Zdaniem Komisji taki podział zadań zagwarantuje maksymalną synergię między poszczególnymi zaangażowanymi stronami.

Komisja Europejska zapewni ogólną koordynację unijnego programu obserwacji Ziemi, włącznie z zarządzaniem programem, centralizacją potrzeb użytkowników, polityką dotyczącą danych, wykonaniem budżetu UE oraz współpracą międzynarodową i wsparciem rozwoju rynku. W stosownych przypadkach Komisja będzie korzystać z ekspertyzy naukowej i technicznej Wspólnego Centrum Badawczego, również w dziedzinie teledetekcji.

Komisja opracuje mechanizm koordynacji z radą partnerów GMES poprzez ukierunkowywanie dyskusji i ułatwianie podejmowania decyzji w ramach rad innych partnerów (ESA, EUMETSAT, państwa członkowskie).

ESA dysponuje optymalnymi możliwościami i powinna zatem nadal działać w imieniu UE jako podmiot odpowiedzialny za rozwój i zamówienia.

ESA będzie również tymczasowo wykorzystywać infrastrukturę kosmiczną do monitoringu obszarów lądowych oraz reagowania kryzysowego, do czasu wskazania podmiotu, który przejmie tę funkcję. EUMETSAT będzie korzystać z infrastruktury kosmicznej do monitoringu obszarów morskich i składu atmosfery.

ESA i EUMETSAT utworzą struktury, które zapewnią odpowiednie zarządzanie oddelegowanymi zadaniami na potrzeby i w imieniu UE.

6. POLITYKA DOTYCZĄCA ZAMÓWIEŃ NA POTRZEBY INFRASTRUKTURY KOSMICZNEJ GMES

Głównym celem fazy operacyjnej misji Sentinel jest zapewnienie ciągłego przepływu danych do użytkowników. Będzie to obejmować nie tylko aspekty techniczne, takie jak kontrola infrastruktury kosmicznej i rozpowszechnianie danych, lecz także stopniowe uzupełnianie tej infrastruktury w nadchodzących dziesięcioleciach.

Ogólne podejście do zamówień na potrzeby infrastruktury kosmicznej powinno zostać określone na podstawie doświadczeń płynących z obecnej fazy początkowego rozwoju komponentu kosmicznego GMES oraz sprawnie funkcjonującego modelu współpracy satelitów meteorologicznych ESA/EUMETSAT. Należy uwzględnić następujące zasady:

- celem zamówień na potrzeby infrastruktury kosmicznej jest zapewnienie ciągłej dostępności danych pochodzących z obserwacji Ziemi. Wiąże się to z równoległym rozwijaniem kolejnej generacji infrastruktury i wykorzystywaniem istniejącej infrastruktury.

- zamówienia powinny mieć na celu zapewnienie najlepszego stosunku korzyści do kosztów oraz utrzymanie technologicznej niezależności Europy. Powinny być realizowane poprzez zaproszenia do ubiegania się o zamówienie i jednocześnie gwarantować najlepsze możliwe wykorzystanie europejskich mocy produkcyjnych w dziedzinie technologii kosmicznych. Należy mieć na uwadze, że infrastruktura i jej wykorzystanie są zaplanowane długoterminowo (np. 15-20 lat).

7. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Współpraca międzynarodowa zawsze była ściśle powiązana z GMES jako europejskimi zdolnościami w zakresie obserwacji Ziemi. GMES jest przedmiotem dwustronnych rozmów między UE i narodami prowadzącymi zaawansowane działania w przestrzeni kosmicznej w celu określenia sposobów osiągnięcia zrównoważonej współpracy.

UE prowadzi dialog z Unią Afrykańską i afrykańskimi organizacjami regionalnymi w celu zbadania sposobów wykorzystania GMES na potrzeby polityk rozwojowych.

GMES jest także głównym elementem wkładu UE do Globalnego Systemu Systemów Obserwacji Ziemi (GEOSS). Zasady wymiany danych w ramach tego wielostronnego forum tworzą jedną z podstaw polityki dotyczącej danych Sentinel.

W kontekście Komitetu ds. Satelitów Obserwacyjnych Ziemi (CEOS), będącym komponentem kosmicznym GEOSS, Komisja zmierza do podtrzymania dialogu z międzynarodowymi partnerami oraz przyczynia się do powstawania wirtualnych konstelacji obserwacji Ziemi opracowanych dzięki obserwacji zmian klimatu.

8. WNIOSKI

Komisja będzie zarządzać programem GMES i będzie odpowiedzialna za stronę organizacyjną. W przypadku komponentu kosmicznego oznacza to:

- zakończenie fazy rozwoju obecnej konstelacji sześciu serii satelitów Sentinel oraz wykorzystanie infrastruktury w celu terminowego zagwarantowania ciągłego przepływu danych do użytkowników;
- przygotowanie powracających zespołów i przyszłych modernizacji technologicznych infrastruktury kosmicznej, na podstawie opracowanego procesu konsolidacji potrzeb użytkowników.

Komisja będzie dalej rozważać kwestie własności, wraz z możliwością przejęcia własności nad infrastrukturą Sentinel finansowanej wspólnie przez UE i ESA.

W przypadku pomyślnego przyjęcia rozporządzenia w sprawie programu GMES, którego dotyczy wniosek, Komisja będzie kontynuować wdrażanie polityki bezpłatnego i otwartego dostępu do danych Sentinel.

Zgodnie z wytycznymi szóstej Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej, Komisja przedstawi strategię finansowania na podstawie analizy w ramach długoterminowego scenariusza ESA, wraz z projektem odpowiednich instrumentów i systemów finansowania dla komponentu kosmicznego, mając na uwadze efektywność pod względem kosztów operacji GMES.

Komisja we współpracy z ESA poprowadzi rozmowy z państwami członkowskimi oraz z EUMETSATem i jego państwami członkowskimi, aby zbadać możliwości synergii z innymi aspektami europejskich działań w zakresie obserwacji Ziemi oraz przeanalizować wartość dodaną działania Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK Krótki przegląd misji GMES

Komponent kosmiczny GMES obejmuje **6 serii misji Sentinel dotyczących obserwacji Ziemi**. Około 12 misji podzielonych na sześć konstelacji jest obecnie w fazie rozwoju.

Serie satelitów Sentinel obejmują konstelacje, w skład których wchodzi określone liczby zespołów¹⁴. Jest to odpowiedź na wymagania użytkowników w zakresie realizacji usług GMES, którzy wskazali na potrzebę zapewniania ciągłości obserwacji i nieprzerwanego dostępu do danych, redundancji w kontekście systemu operacyjnego oraz zwiększonej częstotliwości obserwacji.

- **Sentinel 1: Obrazowanie mikrofalowe o wysokiej rozdzielczości**

Faza początkowa serii satelitów Sentinel 1 obejmuje wstępną konstelację dwóch satelitów (znanych jako zespoły A i B). Sentinel 1 przewozi radar z syntezą apertury (SAR). Może on być stosowany w każdych warunkach meteorologicznych i jest przydatny do zastosowań lądowych, a także dostarcza przeglądu danych w niekorzystnych warunkach pogodowych na potrzeby reagowania kryzysowego i bezpieczeństwa. Interferometria SAR wykazała swoją przydatność naukową do monitoringu ruchów obszarów lądowych. Rozpoczęcie misji Sentinel 1 A jest przewidziane na połowę 2012 r. Zespół B jest już zaprogramowany, chociaż finansowanie niektórych jego elementów musi jeszcze zostać zapewnione.

- **Sentinel 2: Obrazowanie wielospektralne o wysokiej rozdzielczości**

Faza początkowa serii satelitów Sentinel 2 obejmuje wstępną konstelację dwóch satelitów (znanych jako zespoły A i B). Sentinel 2 jest przydatny do zastosowań lądowych i dostarcza ogólnych danych na potrzeby reagowania kryzysowego i bezpieczeństwa. Rozpoczęcie misji Sentinel 2 A jest przewidziane w 2013 r. Zespół B jest już zaprogramowany, chociaż finansowanie niektórych jego elementów musi jeszcze zostać zapewnione.

- **Sentinel 3: Obrazowanie wielospektralne o średniej rozdzielczości i altimetria**

Faza początkowa serii satelitów Sentinel 3 obejmuje wstępną konstelację dwóch satelitów (znanych jako zespoły A i B). Sentinel 3 służy do monitoringu globalnych obszarów lądowych i koloru oceanu. Przewozi również altimetr dostarczający obserwacji uzupełniających dane z serii satelitów Jason. Rozpoczęcie misji Sentinel 2 A jest przewidziane w 2013 r. Zespół B jest już zaprogramowany, chociaż finansowanie niektórych jego elementów musi jeszcze zostać zapewnione.

- **Sentinel 4: Monitoring składu atmosfery z orbity geostacjonarnej**

Faza początkowa serii satelitów Sentinel 4 obejmuje instrumenty do monitoringu składu atmosfery, które mają zostać przewiezione na pokładzie statku kosmicznego EUMETSAT do celów realizacji misji Meteosat trzeciej generacji (MTG). Rozpoczęcie misji zostało zaplanowane na 2017 r. i będzie zależeć od rozpoczęcia MTG.

- **Sentinel 5: Monitoring składu atmosfery z niskiej orbity okołoziemskiej**

¹⁴ Zgodnie z długoterminowym scenariuszem ESA zespoły A i B to te, wykonujące jednoczesne loty w okresie 2013-2020, podczas gdy zespoły C i D zapewnią ich kontynuację.

Faza początkowa serii satelitów Sentinel 5 obejmuje instrumenty do monitoringu składu atmosfery, które mają zostać przewiezione na pokładzie statku kosmicznego EUMETSAT do celów realizacji misji przyszłego systemu satelitarnego na orbicie polarnej EUMETSAT (znanego jako misja post-EPS). Rozpoczęcie pierwszej misji zostało zaplanowane na 2019 r. i będzie zależeć od rozpoczęcia misji post-EPS.

Pierwszy satelita Sentinel 5 jest obecnie w fazie rozwoju i jego misja ma rozpocząć się w 2014 r. Jego zadaniem będzie zapewnienie ciągłości działania w okresie między misją ESA ENVISAT a misją Sentinel 5 dotyczącą instrumentów, które zostaną przewiezione na pokładzie statku kosmicznego EUMETSAT w ramach misji post-EPS.

- **Misja Jason-CS: altimetria o wysokiej dokładności**

Misja ta ma na celu zapewnienie ciągłości misji dotyczących altimetrii o wysokiej dokładności na potrzeby topografii powierzchni oceanu oraz stanowi kontynuację serii satelitów Jason.

Ponadto program komponentu kosmicznego GMES wykorzystuje dane pochodzące z **prawie 40 misji należących do państw członkowskich, ESA, EUMETSATu i innych osób trzecich**, aby sprostać potrzebom w zakresie usług GMES. Misje te są wskazane w deklaracji ESA dotyczącej programu komponentu kosmicznego GMES i zostały określone jako misje wspomagające. Aby zapewnić dostępność danych na potrzeby usług GMES, wdrożone zostały systemy dostępu do danych.